

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/2080
Karar No:2020/3714

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Vodafone Telekomünikasyon A.Ş.
VEKİLİ : Av. İsmail Yılmaz ASLAN
Gazi Umur Paşa Sok., Bimar Plaza, No:38/8
Balmumcu-Beşiktaş/İSTANBUL

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu Başkanlığı
Üniversiteler Mah., 1597 Cad., No:9 Bilkent-Çankaya/ANKARA
VEKİLİ : Hukuk Müşaviri Mehmet ÖZDEN - Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Ankara 2. İdare Mahkemesi'nin 07/11/2013 tarih ve E:2012/1674, K:2013/1610 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Turkcell İletişim Hizmetleri A.Ş. (Turkcell) hakkında yapılan şikâyetler üzerine alınan şikâyetin reddi ile soruşturma açılmamasına ve Turkcell'in mevcut Turkcell İletişim Merkezi (TİM) statüsündeki 1.100 münhasır hizmet/satış noktasına ek olarak 505 nihai hizmet/satış noktası ile daha yapmayı planladığı durumda "Turkcell Extra Sözleşmesi"nin 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesindeki koşulları sağladığına ilişkin 14/06/2012 tarih ve 12-33/922-281 sayılı Rekabet Kurulu (Kurul) kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Ankara 2. İdare Mahkemesi'nce verilen kararda; münhasır noktaların artırılmasının hizmet kalitesini ve diğer operatörlerle olan rekabeti arttıracacağı, Turkcell'in TİM statüsündeki 1.100 nihai hizmet/satış noktasına 505 nihai hizmet/satış noktasını daha eklemesinin ve bunlarla "Turkcell Ekstra Sözleşmesi" yapmasının hâkim durumunu kötüye kullanmak suretiyle rekabeti engellemeye çalıştığı sonucunu doğurmadığı, davacı tarafından 06/06/2011 tarih ve 11-34/742-230 sayılı Kurul kararına uyulmadığı iddia edilmekte ise de, anılan Kurul kararında Turkcell hakkında diğer operatörlerin de hizmetinin sunulabileceği alt bayileri münhasırlaştırılmaya çalışılması nedeniyle idari para cezası uygulandığı, dava konusu olayda ise zaten münhasır olan noktaların artırılmasının söz konusu olduğu, bu durumun önceki Kurul kararı ile çelişki doğurmadığı sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, Turkcell hakkında nihai satış noktalarına fiili münhasırlık getirildiği gerekçesiyle 2011 yılında idari para cezası uygulandığı, buna karşın aynı nihai satış noktalarına sözleşmesel münhasırlık getirilmesine bu sefer bireysel muafiyet tanınmasının hukuka aykırı olduğu, somut olayda 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde sayılan koşullar mevcut olmamasına rağmen bireysel muafiyet tanındığı, Turkcell'in münhasır sözleşmelerine muafiyet tanınmasının Kurulun benzer durumlarda verdiği emsal kararlarla geliştiği ileri sürülmektedir.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/2080
Karar No:2020/3714

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, dava konusu işlemin ve Mahkeme kararının hukuka uygun olduğu, temyiz dilekçesinde öne sürülen iddiaların bozma sebebi teşkil etmediği belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ABDULLAH ATAY'IN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmeyerek gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 2. İdare Mahkemesi'nin 07/11/2013 tarih ve E:2012/1674, K:2013/1610 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,
5. 2577 sayılı Kanun'un Geçici 8. maddesi uyarınca, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 16/12/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Süleyman Hilmi	Dr. Hasan	Mürteza	Tayyibe
ÖZGÜR	AYDIN	GÜL	GÜLER	KAYCIOĞLU